

Sygn. akt I C 889/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2014 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa e. z siedzibą w W.

przeciwko M. A.

o zapłatę 574,70 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa e. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. A. kwoty 574,70 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie kosztów procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji przejęła od (...) Banku S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu umowy o nr (...).

Pozwana M. A. nie stawił się na rozprawie i nie złożył wyjaśnień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 sierpnia 2013 r. strona powodowa e. z siedzibą w W. zawarła z (...) Bank S.A. z/s w W. umowę przelewu wierzytelności. W dniu 22 sierpnia 2013r. sporządzone zostało także zawiadomienie o przelewie wierzytelności. W dniu 6 marca 2014r. strona powodowa wystawiła wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, w którym oświadczyła, że nabyła w dniu 21 sierpnia 2013 r. od (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wymagalną wierzytelność wobec dłużnika M. A., na którą składają się: 533,65 zł z tytułu kapitału, 41,05 z tytułu odsetek.

Dowód:

- umowa o przelew wierzytelności wraz z załącznikiem k.16 – 20;
- zawiadomienie o przelewie k. 21;
- wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu k. 22.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawa zgłoszonego żądania budziła uzasadnione wątpliwości, wobec tego powództwo podlegało oddaleniu w całości, przy czym z uwagi na niestawiennictwo pozwanej i niezłożenie przez nią wyjaśnień, Sąd zgodnie z art. 339 i 340 k.p.c. wydał wyrok zaoczny.

Strona powodowa wnosząc o zapłatę należności na podstawie cesji wierzytelności powinna już w pozwie zawnieść wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia. Strona powodowa co prawda w pozwie w liście dowodów powołała umowę łączącą pozwaną z cedentem, umowę przelewu, oświadczenie Banku o wypowiedzeniu umowy, jednak dokumenty te, pomimo wezwania Sądu, nie zostały złożone do akt sprawy. Natomiast z przeprowadzonych dowodów wynika tylko, że strona powodowa nabyła wierzytelność od (...) Banku S.A., która jest wpisana do ksiąg rachunkowych funduszu, a zawiadomienie pozwanej o przelewie wierzytelności wprawdzie zostało sporządzone, lecz strona powodowa nie dołączyła potwierdzenia odbioru zawiadomienia go przez pozwaną ani dowodu nadania tego pisma, a zatem uznać należy, że pozwana takiego zawiadomienia nie otrzymała.

Zważywszy, że pozwana nie wdała się w spór, Sąd mając wątpliwości co do zgłoszonych w pozwie roszczeń, wezwał stronę powodową do przedłożenia najpóźniej na rozprawie wszelkich dokumentów, zwłaszcza wymienionych w pozwie jako załączniki, potwierdzających istnienie i wymagalność zgłoszonych roszczeń oraz skuteczność umowy przelewu pod rygorem utraty prawa powoływania ich w dalszym toku postępowania. Strona powodowa nie wykonała zobowiązania.

Strona powodowa powinna dołączyć do pozwu wszelkie dokumenty, z których wynika, że określona wierzytelność przysługująca od określonego dłużnika, w tym przypadku pozwanej M. A. istnieje w dochodzonej wysokości i została przez nią skutecznie nabyta. Tymczasem strona powodowa przedłożyła kserokopię umowy zbiorczej (portfela) sprzedaży wierzytelności, której zgodności z oryginałem nie potwierdził pełnomocnik strony powodowej stosownie do art. 129§2 k.p.c., a więc nie stanowią one nawet dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c., zatem nie mogą stanowić dowodu z dokumentu w niniejszym postępowaniu. Dane zaś zawarte w tych pismach wywołują szereg wątpliwości co do istnienia wierzytelności dochodzonych niniejszym pozwem. Wątpliwości tych, mimo wezwania Sądu, strona powodowa nie rozwiała, gdyż nie dołączyła żądanych przez Sąd, a wymienionych w pozwie w liście dowodów, dokumentów. Dołączony do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych powodowego Funduszu z dnia 6 marca 2014r. nie stanowił dowodu na okoliczność istnienia, wysokości i wymagalności wymienionego w nim roszczenia. Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności (por. wyrok SN z dnia 13 czerwca 2013r., V CSK 329/12).

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie mamy do czynienia z roszczeniami wynikającymi z umowy zawartej pomiędzy profesjonalnym przedsiębiorcą a konsumentem. Obowiązkiem Sądu jest więc z urzędu skontrolowanie, czy umowa łącząca pozwaną z cedentem nie zawierała niedozwolonych postanowień umownych, w szczególności, czy pozwana jako konsument wyraziła zgodę na cesję praw z tej umowy. Zważywszy na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości oraz jej wymagalności, a w szczególności okoliczności że wierzytelność ta przysługuje stronie powodowej. Tymczasem strona powodowa nie przedłożyła wymaganych dokumentów prywatnych, opierając swoje roszczenie jedynie na twierdzeniach i wyciągu z ksiąg funduszu, które w ocenie Sądu wywołują wątpliwości co do istnienia i wysokości dochodzonych należności. W oparciu o wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu można przyjąć, że dochodzona pozwem należność względem pozwanej figuruje w księgach rachunkowych funduszu na skutek zawartej pomiędzy powodem a cedentem umowy cesji. Dokument ten nie pozwala jednak ustalić, czy umowa cesji była w świetle art. 3853 pkt 5 k.c. skuteczna. Rzeczą strony powodowej było bowiem wykazanie, że pozwana wyraziła zgodę na przelew wierzytelności, przesłanka ta determinuje bowiem istnienie po stronie powodowej czynnej legitymacji procesowej w niniejszej sprawie. W oparciu o przedłożone dokumenty nie sposób ustalić też kiedy (w jakiej dacie) pozwana zawarła umowę z G., czy wierzytelność

wynika z umowy kredytu, czy innej umowy, czy kredyt był udzielony w oparciu o ustawę o kredycie konsumenckim, a jeżeli tak to w jakim brzemieniu przepisy te mają zastosowanie, jakie uprawnienia o obowiązki ciążyły na pozwanej.

Powódka powinna udowodnić istnienie, wymagalność i wysokość dochodzonej wierzytelności. Tymczasem nie złożono do akt sprawy umowy łączącej pozwaną z cedentem, z której wynika dochodzona należność, nie złożono też oświadczenia Banku o wypowiedzeniu tej umowy. Dokumenty te zostały przy tym wymienione w pozwie jako jego załączniki, co oznacza, że zgodnie z treścią art. 126 §1 pkt 5 i art. 128 § 1 k.p.c., w każdym rodzaju postępowania rozpoznawczego, z wyłączeniem elektronicznego postępowania upominawczego, powinny być złożone do akt sprawy. Powód obowiązkowo tego pomimo wezwania Sądu nie wykonał, w związku z tym ponosi ujemne konsekwencje w zakresie oceny zebranego materiału dowodowego. Zauważyć przy tym należy, że w myśl art. 129 § 4 k.p.c. Sąd z również z urzędu może zażądać od strony złożenia oryginału dokumentu na który się powołuje.

Mając na względzie, że strona powodowa nie sprostала ciążącym na niej obowiązkowi udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) Sąd wyrokiem zaocznym oddalił powództwo jako nieudowodnione, mając także wątpliwości co do posiadania przez powódkę legitymacji procesowej czynnej.